

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
• pol leta 8 L.
• četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo
leto 35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročilne se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 78

V Gorici, v sredo 30. septembra 1925.

Leto VIII.

Netrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v na-
prel. List izdaja kon-
sorcijski
GORIŠKE STRAŽE,
Tisk Zadruga tiskarne
v Gorici, Riva Piazzu-
ta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
— (prej Scuole). —

Kakšna bodi prava šola?

Zopet se odpirajo šolska vrata, zopet bo dan za dnem na tisoče naših otrok hitelo vsrkavat v šolsko sobo večjo ali manjšo modrost, zopet stopa pred nas z vso svojo trpkostjo vprašanje, ki nam je zadalo v povojnih letih toliko bridkih ur: šolsko vprašanje.

Kakšne so dolžnosti zavednih slovenskih staršev danes ne bomo povdarjali. Storili smo to že tolikokrat, da se nam zdi odveč. Kakšne so nevarnosti, ki nam jih prinaša sedanja šola, tudi ne bomo ponavljali. O upih, da se razmere v do- glednem času zboljšajo, tudi ne bomo govorili, ker bi sami sebe sleparili. Spregovoriti pa hočemo par besed o vprašanju, kakšna bodi šola, ki naj vzgoji nežno in čisto otročjo dušo, ta najčudovitejši cvet, ki ga ima človeška družba.

Nemški pisatelj dr. Morocutti, o čegar knjigi: »Evropa in narodne manjšine« piše o tej zadevi takole:

»Kaj mora postati iz mladine manjšinskega naroda, če so njeni učitelji zato najeti in plačani, da izpodkopljujejo vero te mladine v lastno ljudstvo? Če se vera očetov in materinska ljubezen v šoli ne spoštuje, se mora zmalčiti otrok v lažnjivca in duševno pokveko.

Ali je vzgoja ali je politika, če se na manjšinskih šolah o kulturi in zgodovini manjšinskega naroda govori napačno in omalovažujoče? Ali ni krivično, če se mladina manjšinskega naroda sili k oboževanju državnega naroda, pouk v zgodovini in domoznansvu lastnega naroda se pa otežuje?

Zato je zahteva manjšinskih narodov po lastnih šolah in lastnih učiteljih, ki razumevajo družinske razmere, vero očetov in domače potrebe otrok, človeško pravična. Šaj se s tem želi samo naravno sodelovanje doma s šolo, kar je predpogoj prave in globoke vzgoje.

Veliki, svetovnoznani indijski pesnik in mislec Rabindramath Tagore pa piše o vzgoji, ki jo goje sedanje evropske šole in je zlasti usodepolna za narodne manjšine sledeče:

»Duh zapadne civilizacije, ki vlada svet, vceplja celokupnemu narodu z vsemi mogočimi sredstvi sovražstvo in samoljubje. Zgodovina se prednaša deloma ali docela nesresnično, o drugih narodih se ustvarjajo potvorjene predstave in se vzbujajo nasproti njim neprijazna čustva, dogodki, katere naj bi radi človeške družbe čimprej pozabili, se popisujejo v spomenicah, mnogokrat celo v napačnih oblikah ter se tako stalno težko ogrožajo sosedje in tuja ljudstva. Na ta način postaja samopašnost veliki breg vsch ljudstev zemlje.«

Besede obeh znanih mož so globoko resnične. Edino šola, ki sporazumno in v ozki zvezi z družino vzgaja otroka in plemenitega in neselbičnega človeka, je prava in zidarva. Edina taka šola mora roditi značajne, sebi in svojem ljudstvu zveste ljudi. Edina taka šola bo pomagala ozdraviti razruvano, samopašno človeštvo.

Kaj se godi po svetu?

Že zadnjič smo si ogledali delovanje tajnih sil, predvsem frama-sonskih lož, proti fašizmu in njegovi samoblasti nad državo. Čeprav na zunaj bleščega in sijajna stavba fašizma, ne stoji na trdnih temeljih, dokler dvigajo njegovi zakletki sovražniki glave in ostrijo meče.

Zadnje čase se je poleg že omejenih dogodkov izvršila še ena velika sprememba v političnem življenju. Ustavni nasprotniki fašizma so sklenili, da bodo spremenili svoj bojni načrt. Med tem pa tudi komunisti prav vztrajno in na skritem spodkopujejo fašistovsko stavbo.

Niti iz Moskve.

V drugi polovici septembra je v vsem fašistovskem tisku močno zavrsalo. »Rudeči strah« je strašil v uvodnih člankih, v dopisih, v polemikah, povsod je bilo govora o komunistih. Kolovodje komunizma da so pravi razdirači in škodljivci Italije, ker morajo biti pokorni možem v izvršilnem odboru komunistične internacionale tam gori v Ljeningovi prestolnici, v Moskvi. Od tam so baje napeljene skrivne struge koder prihaja denar za širjenje komunizma v Italiji. Iz boljševiske Rusije prihajajo menda s ponarejenimi bradami odposlanci Čičerina, Zinovjeva Rvkova in drugih boljševiskih velikanov sejat revolucionarne nauke med italijansko ljudstvo. Zato je treba strogo paziti na vse komuniste, posebej še na komunistične poslance.

Resna nevarnost.

Star slovenski rek pravi, da ni nikdar vrag tako črn, kot ga slikajo. To bo držalo tudi zdaj. Vendar se fašizem opravičeno boji svojega zakletega sovražnika komunizma. Pa saj tudi ni nič čudnega. Malo prej predno je Mussolini nastopil bi že skoraj imclli komunisti v Italiji vse v svojih rokah. Fašistovske naskakovalne čete so tedaj iztrgale komunistom severno Italijo, središče vse italijanske industrije, iz rok.

Od takrat komunizem ne stoji križemrok, zlasti ne italijanski, ki je vsaj tako vročekrven kot fašizem. Skrivnostni ponočni sestanki, lepaki in brošure, komunistični »apostoli«, vse to preplavlja tudi naše kraje. Prav pred kratkim je krožilo po vsej državi na tisoče okrožnic, ki so pozivljale na borbo proti vladajočim slojem. Fašisti so takoj začeli z lovom na komuniste.

Prav posebno jih bodejo trije, ki tvorijo baje nekaj generalni štab komunizma v Italiji. To so poslanci Srebrniči iz Solkana, ki je stražar ob severni meji države in zat. tem nevarnejši, ker spaja s komunizmom »slovansko mržnjo do Italijanov«; drugi je mladi poslanec Piselli, ki se pojavi zdaj v tej vasi, potem spet v kaki tovarni, vzburka delavstvo in se nagloma spet skrivaj umakne; tretji pa je izobraženi Gramsci. Ti so baje glavni stebri revolucionarnega gibanja. Imeli so baje velik skrit venosvet nekje v Palermu na Siciliji in sklenili boj na življenje in smrt proti fašizmu.

Takim splošnim ugibanjam ne moremo sicer docela pritrditi. Vendar je že danes vsem jasno, da prepleta vso državo komunistična mreža. Resna nevarnost za sedanje oblasti je skrita tudi v podtalnem rovarjenju komunistov.

Kje je rešitev?

Ali morda v preganjanju in zapiranju voditeljev? Kdo bo rešil Italijo pred komunistično revolucijo? Bo-li pomagala slavnoznana Farinaccijeva nepopustljivost? Pristisk rodi še hujši odpor. To načelo je bilo vodilno že starim Rimljanom.

Poglejmo le na naše domače kraje. Se ne pripeti morda, da se skoti komunizem kje v kaki gorski vasi, kjer še sploh pojma nimajo o Marxu in njegovih naukah. Če iščemo vzroka temu »majhnemu« komunizmu, ga bomo našli le v ljudski nezadovoljnosti. To je ono kar peha v komunizem italijansko delavstvo. Ne sindikati, pa naj bodo že fašistovski ali v zvezi s tvorničarji, ne bodo zaprli vrat komunističnim agitatorjem; pravična, pošena in duhu časa odgovarjajoča socialna zakonodaja bo edina rešila delovne množice komunizma. To je sicer že znan recept, a vedno in vedno ga je treba predpisovati. Danes pa moramo reči, da se množice oklepajo komunizma, ker jih slepi sijaj njegovih nauk, ki obljublajo rešitev tlačeni.

»Kot bajko bomo brali...«

Tako nekako je zapisal nadtajnik Farinacci v nekem snoparskem glasilu, ko se je razširila vest, da se stranke na Aventinu kregajo. Vsi listi, kar jih je zbranih pod fašistovsko zastavo, so se že veselili, češ, zdaj nimamo nobenega nasprotnika več pred seboj, fašistovskega pohoda ne bo več ustavila nobena sila.

Aventinska opozicija pa odgovarja, da bo ustavna borba vedno v spominu vseh, ki bodo brali zgodovino političnih bojev pod fašistovsko vlado.

Spremembe med opozicijo.

Po znanem umoru poslanca Jakoba Matteottija so vse stranke, ki niso prisegle na fašistovska načela, zapustile zbornico in se v znak ogorčenja in ugovora niso več udeleževale parlamentarnega dela. To pa naj bi bil več kot gol protest. Opozicija je namreč upala, da se bo Mussolini zbal osamljenosti v zbornici in spremenil svoje nastopanje. Toda ta želja se ni uresničila. Fašizem je postajal od dne do dne jačji.

DNEVNE VESTI.

Oblastva, ganite se!

Cesta Grgar-Zabrdor-Ravne-Bate je v takem stanju, da je groza. Letošnje povodnji so jo tako razrile in razkople, da ljudje sploh ne morejo prevažati nobenega blaga. Če hočejo prepeljati kakšno malenkost, morajo imeti posebne pomočnike, ki jim pridržujejo voz, da se ne prekucne. To so v resnici neznosne težkoče. Merodajni krogi, usmilite se vendar ubogih trpinov in popravite jim cesto!

V druge roke.

Včeraj v torek 29. t. m. je bila prodana na dražbi nekdanja Križ-

Komunistična skupina je prva poslala svoje poslance nazaj v zbornico. Ostale stranke so pa še naprej vztrajale pri svojih sklepih, da ne gredo v zbornico, kjer vladajo fašisti. Slednji se pa niso zbal nasprotnikov, ki so križemrok protestirali, temveč so si osvajali postojanko za postojanko.

Več kot enoletna odsotnost opozicionalnih poslancev iz zbornice ni rodila pravega uspeha. Zato je že bilo pričakovati, da se bodo morale zmeniti takozvane aventinske stranke za drug načrt. To prašanje je postalo godno, ko so skrajni socialisti (maximalisti), ki imajo dnevnik »Avanti« za svoje glasilo, v glavnem sklenili 18. t. m., da se bodo vrnili v zbornico. Kako naj se to izvrši, o tem bo pa sklepal strankin zbor, ki se bo sestel v začetku prihodnjega meseca. Svoj korak opravičujejo maximalisti s tem, da razlagajo potrebo, naj vsaka izmed opozicionalnih strank nastopa samostojno na podlagi svojih načel in svoje preteklosti. V drugi vrsti pa, da je zdaj treba iti v zbornico, kjer mislijo fašisti vzakoniti svoje načrte glede senata in občinskih uprav. Z dosedanjim načinom, pravijo, ne more opozicija nič več doseči.

Take razloge navajajo približno tudi drugi poslanci, ki so za vrnitev v zbornico. Odločitev bo pa padla začetkom oktobra, ko bo vsaka izmed opozicionalnih strank na svojih zborovanjih o tem razpravljala.

Kdor se zadnji smeje, se najbolje smeje.

Kakor vse kaže bo opozicija vsa ali vsaj deloma zopet zasedla poslanske klopi. Nasprotno časopisje se zdaj smeje na ves glas in pravi, da je vsa borba opozicije tako neslavno končana. V resnici pa izgleda cela reč malce drugače. Protifašistovske stranke bodo morda le menjale svoj dosedanj način boja, ne pa vrgle puške v koruzo. Zdaj se že berejo članki in pozivi uglednih politikov, ki pozivljajo, naj se vse protifašistovske stranke strnejo v zbornici v eno vrsto. Če se bo to posrečilo, bo imel Mussolini naenkrat proti sebi kakih 200 poslancev. In to bo za vladno stranko prav gotovo večja nevarnost kot 400 poslancev v sedanjih razmerah izven zbornice.

Zato ne more še danes fašizem računati, da je z opozicijo boj že izvojevan. Fašizem bo moral v še zelo žilavem boju s svojimi odkritimi in skritimi sovražniki dokazati ali je pozvan, da vodi državo in narod.

žničeva tovarna v Klavžah pod Podmelcem. Zgrajena je bila za izdelavo parketov in drugih lesnih izdelkov, imela je lastno žago ter napravo za izdelavo ledu. Po vojni je prešla v last inž. Kurke, ki pa z njo ni imel sreče. Kolikor nam je znano je v zadnjem času obratovala samo žaga. Včeraj je bila kakor rečeno prodana na dražbi in jo je kupila gospa Jole Colombo, soproga inž. Viganò, ki se bavi z iskanjem rude v tribuški kotlini. Škoda, da se niso našli naši ljudje, ki bi bili prevzeli tovarno. Vrednost vodne sile in raznih strojev je precejšnja.

Odlikovanci kmetijske razstave.

V zadnjem seznamu odlikovancev n kmetijski razstavi v Čedadu smo pomotoma izpustili ime g. Iv. Forčića iz Preserij pri Komnu. Ta naš umni in zaslužni trtojec je bil odlikovan s srebrno svetinjo za zasluge pri cepljenju trt.

S tolimskega učiteljišča.

Dolgo časa smo že opazovali, kako nepedagoško — da se le milo izrazimo — se obnašajo nekatere učne moči na učiteljišču, dasi bi morale biti po vzvišeni nalogi, ki jim je namenjena vzor bodočim vzgojiteljem. Hvala Bogu, da so se zavedle tega višje oblasti vsaj v zadnjem trenutku in pričele z nastavljanjem moči, o katerih upamo vse najboljše. Zaenkrat je imenovana definitivno izprašana moč profesorjem glasbe-petja. Upamo, da dobimo tudi za italijanski jezik primerno izobražene in resne osebe. Učna mesta na takem zavodu spadajo resnim močem — ne pa ljubimcem, ki s svojim ravnanjem okužajo doraščajočo mladino.

Mlekarjenje tete »Edinosti«.

»Edinost« se v zadnjem času zelo resno bavi z mlekarstvom in je nastavila v to svrhu stalnega člankarja, znamenitega gospoda G. Emyn-a. Kaže, da ima, ali teta preveč denarja, ali slavni strokovnjak preveč časa. Do sedaj je v svojem strokovnjaškem delu mož dognal, da naše mlekarne prodajajo »štruce«. Hvala Bogu, da »Edinosti« naši odjemalci, ali ne berejo, ali ne cenijo, ker s tako reklamo bi našemu mlekarstvu in maslarstvu znala le škoditi.

Naveličal se je.

Znani francoski maršal Liotej, ki je upravljal skozi desetletja francoski del Maroka, — o njem smo v našem listu že pisali, — je podal svojo ostavko in zaprosil francosko vlado, da ga odpokliče. Visoki gospod, ki se je ob koncu svojega dolgega službovanja najbrže prepričal o resničnosti pregovora: »Kdor seje veter žanje vihar«, gre brez posebnih časti v pozabljenost, v Maroku pa teče kri. Taka je navadno usoda nasilnih državnikov.

Le naprej, dokler se ne vstavi.

Nadtajnik Farinacci je privozil s svojim osebnim tajnikom v avtomobilu v južno Italijo. Povsod kjer je govoril, je zagovarjal svoje stališče, da mora biti fašizem nepopustljiv do vseh nasprotnikov.

Sreča.

Nek bogat lord v Londonu se je poročil pred tremi dnevi s priprosto hčerko nekega dimnikarja. Se razume, da je mlada lordinja zelo lepa. V dobi »tete« je pa to vendarle velika sreča.

Davna priča.

Zgodaj v zgodovini že so odmevali ob jadranskih bregovih slovenski glasovi. Še predno je bilo kaj čuti od drugih plemenih so Slovenci prihajali v Štivan Devinski nižje Tržiča na božjo pot. Vsakoletni sejmi ob »žegnaniu« so bili pravi tabori, kjer so se zbirali po večini le Slovenci. Ko so opravili svoje čiščenje in sklenili na sejmišču svoje trgovanje, so se vpisali v spominško knjigo, na rob evangelija sv. Markeža. Odpri in poglej! Ob robu so sama slovenska imena. Davna priča, da so tod živeli in umirali naši očetje.

Danes, če te pelje pot iz Tržiča proti Devinu, boš opazil na desno roko kraj ceste razvaline štivanske božje poti. Vse je že predano vetru in deževju, le ona stara priča je ohranjena in bo pričevala še poznim rodovom.

Pa poslušajmo, kaj pravi slovenski zgodovinar Gruden.

Med najstarejše redovne naselbine na slovenski zemlji je prištevati

Znamenit učenjak.

V nedeljo je praznoval šestdesletnico svojega rojstva profesor starožitnosti na praški univerzi dr. Ljubor Niederle. Svoj sloves si je utrdil posebno s knjigo »O izvoru Slovanov«, ki je izšla kot prva znanstvena knjiga te vrste l. 1896. Poleg tega je učeni profesor spisal še več knjig o naši prošlosti.

»Stampa« ustavljena.

Znano Giolittijevo glasilo v Turinu »Stampa« je bila drugič posvarjena in je prenehala izhajati, dokler ne bo dobila novega odgovornega urednika.

Mestne novice.

Vodstvo »Apostolstva molitve.« vabi na sestanek mož in fantov v cerkvi sv. Ivana dne 2. oktobra ob 8. uri zvečer. Govoril bo gosp. Leopold Cigoj, vicerektor v nadškof. zavodu.

Najdeno. Goriški mestni magistrat nam sporoča, da sta se našla en nepremočljivi dežni plašč in eno kolo. Upravičeni lastnik naj se javi pri mestnem gospodarskem uradu. (Economato municipale), kjer dobi izgubljeni predmet. Dodatno nam poročajo, da se je dobila ženska ročna torbica z malim zneskom denarja. Lastnica jo dobi ravnatom.

Prosvetna zveza.**Telovadni nastop v Idriji.**

Med naše najbolj korajžne in delavne telovadne odseke moramo gotovo šteti tudi idrijski odsek. V nedeljo dne 21. t. m. so Idriščani zopet pokazali svoj pogum in delo v krasnem telovadnem nastopu. Kot ena družina so se nam zdeli telovadci in telovadkinje, 93 po številu, ko so nastopali na trgu. Proste vaje so zelo lepo uspele; par zakasnelih gibov bo pač vaja tudi odpravila. Ljubek a korajžen je bil nastop majhnih fantičev in deklet. Strumno so izpeljali vaditeljske vaje. Njih globoki pomen je tudi ne večjemu gledalcu izluščil vsak gib telovadcev. Enako moramo pohvaliti tudi članice-vaditeljice. Orodna telovadba je dokazala, da tli v telovadcih še oni stari duh, ki je iz idrijskih telovadcev naredil nekatere predtelovadce na Kranjskem. Ugajal pa nam ni pristop in odstop od orodja. Tu je treba večje pažnje. Francozi in Italijani so v tem močstri. Vaje same so pa tehnično bile že zelo pri višku. Zaključna skupina. Če bi rekli »krasna« bi se to slišalo nekam preveč vsakdanje in puhlo. Skupina je kipelava kvišku, kakor da bi kazala stremljenje idrijskih telovadcev: kvišku, k solncu, k svetlobi. En duh v vsej družini! To se je zelo lepo pokazalo tudi v društvenih prostorih, kjer se je

razvil prisrčen prijateljski večer. En duh celo pri veteranih, saj je prišel med mladce starosta idrijskega odseka g. Treven in »Oče« vsega idrijskega prosvetnega gibanja veleč. g. mons. Arko se je prav zadovoljno smehljaj ob vratih, češ, le poveselite se po delu in trudu.

Idriščani! Vam pa le eno:

»V trudu in znoju domu gradite slavo in čast!«

Gospodinjski tečaj v Vrhpolju.

»Skoro neverjetno!«, tako je vzkliknil vsak obiskovalec razstave, ki so jo priredile gojenke gospodinjskega tečaja v Vrhpolju. In res skoraj neverjetno, da si je upal dekliški krožek s svojo razborito in delavno načelnico prirediti sam brez posebne tuje pomoči sedemdesni gospodinjski tečaj. Sestnajst deklet je vztrajno in marljivo hodilo k pouku. Velikanske težave jih niso nič oplašile. Naj omenimo le, da so bili spočetka dovoljeni prostori v šolskem poslopu, toda g. voditelju se je menda zdelo dosti bolj primerno, če požene tečaj iz šole. Tega gospoda, ki kaže tako zanimanje za prosveto priporočamo višjim v odlikovanje. Pa pustimo to, čeprav človeka boli, da celo taki gospodje ne kažejo zanimanja za prosvetno gibanje med našim kmečkim ljudstvom.

Ko se je tečaj preselil v društveni dom, se je delo veselo in brez ovir nadaljevalo. Neumorni in nesebični voditelji tečaja sta bili več kot učiteljci, skoraj z materinsko ljubeznijo sta gledali na svoje tečajnice, ki so res mnogo od tečaja odne-

sle. Razstavljeni predmeti: pecivo, vkuhano sadje, perilo, obleke in drugo je pričalo o velikem uspehu tečaja.

Tudi zaključni večer so gojenke kaj lepo oskrbele. Povabljeni gostje so se čudili, kaj vse zmorejo tudi priprosta dekleta. Odprisanec Prosvetne zveze g. Bednarja je v imenu naše kulturne matice govoril zaključno besedo tečajnicam in poudarjal, naj se zavedajo, da ni to zgolj kuharski tečaj, ampak gospodinjski. Po besedah odličnih gostov, med njimi č. g. vipavskega dekana Breitenbergerja, se je prijetni večer končal in z njim tudi gospodinjski tečaj.

Prosvetni zvezi in še zlasti enemu izmed njenih najbolj delavnih dekliških krožkov, to je vrhpoljskemu, pa moramo v resnici častitati na njih delu in uspehu.

»Naš Čolnič« je izšel. Radi ogromnega prosvetnega dela, ki ga je vršila Matica v tem mesecu, je nekoliko zakasnel. Zelo aktualni in za predavanja pripravnosti so »Pomeniki«, ki prepričevalno govorijo o pomenu in delu v družtvih. Uvaževanja vreden je članek o našaščaju. Vzoren zgled živahnega dela v Dekliških krožkih nam daje članek: »Na Sveti gori«. Živahno prosvetno delo odseva iz člankov: »Na gospodinjskem tečaju«, »Telovadba na Slapu« in »Med idrijskimi brati«. »Čolnič« zasluži pohvalo in toplo priporočilo!

Zvezni svet Prosvetne zveze zboruje dne 18. oktobra. Okrožja naj se ravnajo po okrožnici!

Kaj je novega na deželi?**Standrež.**

Tu pri nas se je pred letom ustanovilo društvo »Šolski patronat«, ki ima nalogo preskrbovati ubožnim štandreškim šolskim otrokom vse šolske potrebščine. Sredstva, ki dohajajo patronatu edinole iz letnih prispevkov, ki jih plačujejo člani ter iz prostovoljnih darov, so tako pičila, da niti od daleč ne krijejo stroškov, ki jih ima, ako hoče uspešno vršiti svojo nalogo. Zato smo se pa od srca razveselili, ko smo zvedeli, da tudi naše Bralno in pevsko društvo hoče odkazati patronatu sedaj ob pričetku šolskega leta svoj primerni delež, in sicer s tem, da vprizori v nedeljo 4. oktobra v ta namen v Standrežu F. S. Finžgarjevega »Divjega lovca«. Prireditve obeta biti zelo prijetna, ker so na sporedu še razne pevске točke. Upamo da se je domačini in okoliščani udeležijo v obilnem številu.

Solkan.

Pretečeno nedeljo se je vršila prva veselica našega »Katoliškega slovenskega izobraževalnega društva«. Vspela je v vsakem oziru nepriča-

kovano dobro. Pevske točke domačega zbora so bile izvajane zelo dobro, razume se, da one »Biljenskega zbora« bolje. Tudi igra »Poslednji mož« je bila podana zelo dobro. Igra je precej težka in zahteva od igralcev veliko pozornost. Radi tega je omembe vredno, da so bili skoro vsi igralci in igralke v nedeljo prvič na odru. Fantje in dekleta lahko ste ponosni na Vaš trud in vspeh! Le tako vstrajno in disciplinirano nastopite, na ta način nastopite lahko v ne dolgem času z najtežjimi igrami!

Očividec.

»Edinost« z dne 24. t. m. je prinesla pod rubriko »Zveza prosvetnih društev« dopis iz Solkana, v katerem meče senco obrekovanja na gotove domače osebe radi pičle udeležbe pri prireditvi »Mlad. krožka«. Da ne bomo tako črni kakor nas slika poročevalec, moramo ugotoviti, da ni bilo nikake dvojne protagitacije. Pač narobe je res, kajti pri tej prireditvi je bila med udeleženci gotovo nad tretjina ljudi našega naziranja, ne pa samo nekako

samostan sv. Ivana pri Devinu na Primorskem. Stal je ob čudoviti reki Timavu, katero imenuje rimski pesnik Vergil »mater morja«, ker močna kakor veletok prodere izpod zemlje in se po zelo kratkem teku že izliva v morje. Začetki samostana segajo še nazaj v rimsko dobo. L. 611. je bil od Obrov razdejan, pa se je zopet dvignil iz razvalin. Aktivilejski patriarh Ulrik I. iz rodu korških Epenštajncev je leta 1112. samostan obnovil in ga bogato obdaril. Daroval mu je vso zemljo od Soče do Timava in še mnogo druge posesti. Štivanski samostan je bil sloveča božja pot, kamor so Slovenci romali v velikem številu. Do najnovejšega časa so tja hodile procesije iz kraških župnij, toda nekdanj so tja prihajali obiskovalci iz daljnih krajev. In ta romanja niso služila le verskim, ampak tudi kupčijskim namenom. Ker je bilo pri sv. Ivanu pristanišče za ladje, je prišlo tja mnogo trgovcev s pomorske strani s katerimi je ljudstvo iz Primorja in Kranjske tržilo za svoje izdelke. Glavni sejem o prazniku

sv. Ivana je trajal šest dni. Tedaj so pripeljali tja mnogo tujih vin, žita, konj, prediva in platna. Kakor je sedaj Trst, tako je bil tedaj sv. Ivan važno trgovsko središče za naše dežele. Posebno znamenit spominček, ki je menda v zvezi s tem slovečim samostanom, pa je »štivanski ali čedadski evangelij«. To je prepis evangelija sv. Marka na pergamen ali tanko kožico, ki ga je izvršil nek neznanec v petem ali šestem stoletju. V srednjem veku so pa mislili, da je to lastnoročni rokopis sv. Marka in so ga zelo visoko cenili. Nek patriarh je dal vezati ves evangelij, ki je obsegal sedem knjžic, v zlate platnice. Sedaj je ohranjenih le še pet knjžic. Tri se nahajajo v Čedadu, dve pa v Pragi. Za nas Slovence je ta evangelij zato velike važnosti, ker je na njegovem robu napisanih veliko števil osebni slovanskih imen. To so imena romarjev, ki so prišli v samostan (po vsej priliki je misliti na sv. Ivan pri Devinu) na božjo pot, kaj darovali za cerkev in zato smeli svoja imena napisati na rob svete knjige.

Videti je, da jih je navadno zapisaval kak duhovnik. Po pisavi soditi, so bila skoraj vsa imena zapisana v devetem in desetem stoletju (850 do 950). Med njimi nahajamo mnogo zgodovinskih oseb, tako bolgarskega kralja Borisa, ki se je leta 861. dal krstiti in se podpisal s svojim novim krstnim imenom Mihael, moravskega kneza Svetopolka in njegove žene Svetožizne. Iz onih krajev Panonije, kjer je gospodoval vojvoda Braslav, so se podpisali: Želcna, njegova žena Hesla in njihov sin Stregomil. Mnogo lepih staroslovenskih imen, ki so pozneje popolnoma izginila, imamo še ohranjenih na teh listih. Tu so moška imena: Budislav, Grešič, Dražič, Zlebor, Nosimir, Unislav, Trebikor, Trudopolk, Sebdrag, Borižit, Predislav, Miromisl, Žitomir, Motak, Vitolaj, Zilec, Radoslav; še izrazitejša so ženska imena: Ljuta, Sobeslava, Slavenka, Stranka, Mala, Zedraga, Mojslavka, Miroslava in druga.

Nišli to živa priča, kdo je živel že pred tisoč leti na naši grudi?

zastopstvo za »pesek« v oči. Če bi naših ljudi ne bilo pri prireditvi, bi bila dvorana gotovo še veliko bolj prazna kakor je bila. Da se je tudi živžgalo na povelje gotove pozvane osebe, je ravnotako neresnica kakor vse druge trditve in namigavanja. *Resnoljub.*

»Katoliško slovensko izobraževalno društvo« v Solkanu se najsrčneje zahvaljuje bratskemu »Biljskemu pevskemu zboru« za sodelovanje, prosvetnemu društvu iz Bilj za posodo kulis, M. Bratužu za režisiranje, cenj. občinstvu za tako obilen obisk, g. pevovodju Prencisu za poučevanje petja, igralcem in igralkam za njih požrtvovalnost, Prosvetni zvezi — naši matici — za vsestransko pomoč, in vsem ostalim ki so na kakoršem koli način sodelovali. Bog živil *Odbor.*

Iz Medane.

Preteklo sredo 23. t. m. smo imeli v naši vasi praznik, ki ga ni nihče pričakoval. Blagoslovljeni smo namreč novo občinsko zastavo, ki smo jo kupili s prostovoljnimi prispevki občanov, namesto stare ki je bila v noči od 20. do 21. ukradena iz občinskega doma. Ob tej priliki se je zbralo v Medani vse polno črnih srajc iz Krmina, Gradišča in sploh Furlanije, da pritisnejo slavnosti pečat čim večje slovesnosti. Prišel je tudi g. podprefekt iz Gradišča in g. de Francisci milični konzul. D'Ottone, naš znani prijatelj, tudi ni smel manjkati. Po slovesni maši, kateri niso prisostvovali črne strajci, ampak samo občani in šolski otroci, ki so morali nositi vsak svojo malo italijansko trobojnico, se je pred občinsko hišo izvršil obred blagoslovljenja. Nato so se vrstili slavnostni govori. Govoril je naš preč. g. kurat, nato g. župan in g. tajnik. Za temi je prišla vrsta na g. de Francisci-ja, ki je govoril jako pomirjevalno. Nič ni bilo slišati tistih groženj, ki so bile pred letom v navadi. G. D'Ottone pa niti govoril ni, kar je bilo jako pametno.

Po slovesnosti so se vaščani mirno razšli in praznika je bilo konec. Mi smo veseli, da se je stvar tako končala.

Gospodu pa, ki je govoril pravimo, da podpihovanje itd. naj bi le pri miru pustil, kajti niso spadali sem, če sploh obstojajo. Mi smo dobri državljani, kar smo tudi pokazali, nismo pa fašisti in tudi ne moremo biti.

Dornberg.

Ko prideš v našo občino, boš videl lepe, po vojni obnovljene hiše. Tu imaš našo šolo, ki pa žalibog kmalu ne bo več šola, ampak raznarodovalnica. Zraven se dviga lep občinski dom. Greš malo naprej in bereš na velikem poslopju »Vinarska in gospodarska zadruga«. Vse to bo napravilo nate lep vtis. Pa boš vprašal: Katera cesta pelje do cerkve? In pokazali ti bodo ozko, stisnjeno pot, katero spremljajo ob straneh mlakuže vode. Seveda se boš začudil in rekel: »Kaj takega v Dornbergu vendar ni mogoče, dasi pravijo Lahi »Montespino«. Sai vidim krog in krog lepe vinske griče, na katerih dozori tako izborna kapljica. Pa se ti dobi modrijan in mu pravi »monte spino«. Dornberžani ali res ne daste nič več na svojo in občine čast? Kje ste gospodje občinski predstojniki? Pred par tedni ste gledali, kako bi se pot razširila in zboljšala. Ali ste kaj ukrenili? Zganite se in pokažite, da ste zmožni voditi našo občino.

Kmalu bo prišel naš najveselejši, a najtežji čas dela. In odmevala bo po naših vinorodnih gričih tako nam vsem priljubljena slovenska narodna pesem. Žalibog, da ne po vseh. Tam, kjer je lansko leto gospodarila toča bo majhen pridelek. Vendar je nad polovica vinogradov, ki nam bodo dali tudi letos dober in lep pridelek. Sedaj si želimo samo lepega vremena, da bi grozdje

dobro dozorelo in nam dalo rujnega vinca. Lansko smo pač že razprodali in popili. Zato kdor hoče piti Dornberžana, naj si ga zgodaj preskrbi. *Mladenič.*

Vel. Žablje.

V nedeljo dne 20. t. m. smo praznovali pri nas izredno slovesnost: blagoslovljenje novega kipa Brezmadežne. Dasi je bila slovesnost prav malo razglašena, se je zbralo tega dne v Žabljah obilo ljudstva iz sosednjih vasi.

Točno ob 2. pop. je pričela slovesnost. Okrog 40 belooblečenih deklic najnežnejše starosti, okinčanih s svilnatimi trakovi v glavicah, in cvetjem, je liki angeljčkom otovorilo sprevod; za njimi je pa z vzornim vedenjem, v prekrasni deviški opravi stopalo 6 mladenk, nesoč na okusno ozaljšanem stojalu kip Brezmadežne. Ko se je ta divni sprevod prikazal pred množico zbranega ljudstva, je zalesketala mnogim solza ganotja ob pogledu na to krasno sliko nedolžnosti. Kip se je prenesel v cerkev, ki je bila že polna zbranega ljudstva; mnogi so morali ostati zunaj. Veličasten je bil pogled na množico zbranega ljudstva, nad katerim se je v okusno ozaljšanem obodu dvigal lepi kip, kakor živa podoba Brezmadežne. Koj na to je bil blagoslov in potem je blagoslovil domači gospod župnik kip, na kar je v navduševalnem govoru osvetlil uteho človeškega hrepenenja in nemira v ljubezni do Marije.

Sprevod se je nato razvrstil po vasi. Vrli Žabljenci so ozaljšali poti, po katerih se je sprevod pomikal, domači pevski zbor je ubrano popeval Marijine pesmi, dokler ni bil kip postavljen na novo, lepo pripravljeno mesto. Po primerni deklaraciji so zapeli še par izbranih Marijinih pesmic in s tem je bila ta prekrasna slovesnost pri kraju. Častiti in pohvaliti moramo vse, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je tako lepo in slovesno zvršilo to redko slavlje. *A.*

Jesenica.

Pred dobrimi tremi tedni se je pojavila v naši vasi krvava griža, ki pa ni imela prav hudega značaja. Obbolelo je par družin. Te dni pa, ko je že skoro ponehala, je zadala hud udarec družini Mavri. Najprej ji je umrl gospodar France, in ko je ta ležal na mrtvaškem odru, je ugrabila smrt še najstarejšega sina ter tako pustila hišo brez moških delovnih moči. Rajniki je bil cerkveni ključar in občinski mož, poštenjak v vsakem oziru. Kako je bil priljubljen je pokazala številna udeležba pri pogrebu. Hudo prizadeti družini naše iskreno sožalje.

Cerkno.

Nekaj časa sem imamo tu novega poštarja, doma iz južnih pokrajin Italije. Mož je najbrž na to ponosen, zato se tudi temu primerno obnaša. Prosimo g. poštarja, da bi bolj mirno in prijazno občeval s strankami in zlasti, da bi jih ne pustil toliko časa čakati na svojo milost. Za pogovore s svojim poštnim pomočnikom ima tudi drugje dovolj časa. Do sedaj smo bili vajeni vljudnosti in točnosti, in to bi želeli tudi v bodoče. *Vaščan.*

Iz Cerklijanskega.

Bolj redko se oglašamo, pa še takrat imamo le malo veselih novic. Edino razveseljivo bi bilo v letošnjem poletju živahno prosvetno delovanje po naših društvih. — Najprej v Cerknem samem. V času največjega poljskega dela so našli požrtvovalni fantje in dekleta tudi toliko časa, da so se naučili in igrali dne 15. in 16. avgusta dramo »Deseti brat«. Uspeh je odgovarjal njihovemu trudu. Igra je dolga, težka posebno za začetnike, ker zahteva precej izurjenosti. Igralci so s svojim nastopom pokazali, da jim oder ni prav nič tuj. — Kmalu za tem je predstavljalo prosvetno društvo v Planini veseloigro »Mutasti

muzikant« in Krekove» Tri sestre«. Veseloigra je bila precej dobro posdana, vendar ji je pa manjkalo deloma pravega šaljivega duha. »Tri sestre« so res dobro igrali. Par vlog je bilo v izvrstnih rokah. — Z igro »Dve materi« je pa pokazala Mar. družba v Novakih, kaj premore. Igralke so se prav dobro izkazale. — V poslednjih dveh prireditvah so igralci sami novi, odra še nenačajeni člani in članice. Brez nedostatkov ni bila seveda nobena igra, pa to se da z vajo in trdno voljo vse odpraviti. Društva, le preskrbite nam še takega razvedrila, ki je zdravo, pošteno in poceni (na kar je treba tudi gledati). Upamo, da bomo kmalu videli kaj podobnega, saj so tudi še druga društva in časa sedaj na zimo tudi ne bo manjkalo.

Vogersko.

Na moj dopis v »Goriški Straži« z dne 29. avgusta t. l. se dopisnik v »Edinosti« že dvakrat nekako opravičuje in me graja, češ, da v »Poslednjem možu« podanem od tamkajšnjega društva »Lijak« ne vidim nič dobrega. Odgovarjam mu, da z mojim dopisom nisem imel namena ocenjevati ne petja in niti igre same. Opisal sem le kakšen nered je vladal pri prireditvi. Nič ne pomaga, če je igra dobro podana, če pa vsled nerada je nisimo mogli slišati. Zato sem omenil, da to ni bila nikakva prireditev, kar povdarjam še danes, ker je pričalo navzoče občinstvo, ki je vsled tega nerada začelo odhajati.

Nadalje trdi dopisnik, da po zunanosti se ne sodi. Prav ima, ker dostikrat je kaka reč zunaj bela, a znotraj črna, toda to pot se je močno opekkel, ker pri kulturnih prireditvah po kom naj sodimo, če ne po zunanosti, po delu. Ali si bomo vendar pri prireditvi, če prireditelji ne skrbijo za red, mislili, da skrbijo i. t. d. Sploh pri kulturnih društvih je glavno to da se dela in izobrazuje ter pri prireditvah to na *zunaj* pokaže.

Zaganja se tudi dopisnik v besedo »Unterstand« s katero sem primerjal tamkajšnji oder. Ni treba menda posebej povdarjati, da čim lepši je oder, temvečji užitek imamo od dotične drame, ki je na niem podana. Povdarjam ponovno, če društvo »Lijak« nima zadostnih denarnih sredstev, bi morala poskrbeti Z. P. D. za boljši oder.

Vogerci! Pri prihodnji prireditvi pazite bolj na red, da bode Vaš trud res dal vžitka navzočemu občinstvu. Ne prireajte s prireditvijo spojenih javnih plesov in še celo prireditev na plesnem odru, ki je topot povzročal edino ta največji ropot. Radi vas še obiščemo, saj ste vendar lansko leto pokazali večjo skrb do reda pri prireditvi, ki se je takrat vršila. Dosti ne bode škodilo, če najmete drugič dva moža, katera naj v prvi vrsti pazita na otroke.

Iz tolminskega okraja.

Letina po naših gorah je skrajno slaba vsled neprestanega deževja.

Nekaterih pridelkov niti za seme ne bo. Druga leta je bilo vsaj krompirja za potrebo, a letos niti tega ne bo. Malo ga je in še ta ves gnil. Marsikje ga ni niti toliko, kot ga je bilo vsejanega. Ajdo je toča pobila, kjer jo je kaj ostalo, jo pa že slana mori. Koruze itak ni pričakovati, ker je premrzlo leto. Žalostno je pogledati po sadnem drevju, ki je bilo druga leta tako krasno obloženo, a letos je prazno. Na drugi strani pa davčni vijak pritiska. Komaj en sluga odide, že prihaja drugi z davkarije. Plačaj, potem le pogini, če se ti zdi, za lakoto! Če se zamudi le en dan, že se zvišajo davek za deset odstotkov. Te zakone pozna baje le tolminska davkarija! Tudi pri odmerjenju davka bi se moralo več ozirati na naše razmere. Saj ne delamo za drugo kot samo za davek. So posestniki, ki morajo postrani zaslužiti, da plačajo davke, ker njih premoženje ne donaja toliko.

Mučno in napeto postaja tudi vprašanje glede skupnih zemljišč. Pogosto se sliši, da vlada ne dovoli razdelitve, ter da zemljišča ostanejo občinska. To bi bila za nas velika krivica. Občina bi nas nakladala z novimi davki in to v polni zavesti, da je zemljišče naše, ker so ga odkupili naši predniki od tolminske grofic. Tega se že sedaj poslužuje g. Mrak. Naložil je toliko nekaterim frakcijam na ta zemljišča, da bi imele teh davkov brez drugih preveč in to pod pretvezo, plačati, ali pa se ne dovoli razdelitve zemljišč. Davek na te nuste pašnike ni nič manjši kot 5000—6000 L za dve leti. Ker je že na živino naložila občina visoke davke, je ta davek za nas popolnoma krivičen.

Listnica Kmetško-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. V. I., Trnovo pri Gorici: Za Vas je tajništvo posredovalo in je prejelo sledeči odgovor: Podoželski pismonoše niso imeli v Avstriji pravice do državne pokojnine, ker so plačevali pokojninske prispevke v neko posebno blagajno na Dunaju. Ta denar do danes ni še bil razdeljen med nasledstvene države in tudi tozadevna pogajanja med državami niso še bila uspešna. Dokler ne bo ta denar razdeljen, Vam ne more italijanska vlada izplačati pokojnine.

2. T. I.: Tudi za Vas smo prejeli podoben odgovor, ki pa je neumestno. Bomo ponovno posredovali v Vašo korist.

3. G. I., Gorica: Posredovali smo ponovno zaradi izplačila Vaše službene pokojnine. Corte dei Conti je že odposlala plačilni nalog in pristojni oddelek in upati je, da Vam bodo v kratkem izplačali vso pokojnino. Če bi v teku enega meseca ne prejeli denarja, zglasite se v tajništvo, na kar bomo ponovno posredovali.

4. Schl. R., Vipava: Vaša prošnja za italijansko državljanstvo se nahaja pri državnem svetu od 14.

GORIŠKA ZADRUŽNA PEKARNA

Centralni sedež in lastna pekarna v GORICI, Via Morelli št. 43.

Lastne prodajalne:

Gorica: Via Morelli 43, Via S. Pietro 61, Via Dreossi 4, Via del Corno 12, Via N. Sauro 8.

Dolenja Vrtojba.

Razprodaje:

Gorica: Trgovina Zupančič, Via S. Chiara. Št. Peter: Trgovine: Martelanc Marija, Vižintin Josipina, Žižmond Marija, Černic Ana, Vrtojba: Trgovine: Batistič Ivan, Černe Ivan, Gorkič Franc. **Sovodnje:** Del. konsumne zadruga

Otvoritev nove prodajalne.

S 1. oktobrom t. l. otvori na Solkanski cesti št. 10 (prej pekarna Janežič) novo prodajalno kruha.

Zadruga proizvaja kruh iz najboljših mok in po najhigijeničnem načinu

Postrežba na dom.

Vodstvo.

septembra. Če bo poročilo prefe-
kture za Vas ugodno, bo prošnja
rešena v Vaš okorist.

5. **Krin K., Vojako:** Posredovali
smo pri Corte dei Conti, da bi se
Vam izplačala pokojnina. Vaša proš-
nja se nahaja pod števil. 6656 25.
Prošnja se ravnokar rešuje.

6. **Fr. Z., Razdrto:** Opišite v pi-
smu natančno svoj položaj in spo-
ročite tajništvo posebno sledeče
podatke: a) kdaj ste bili odpuščeni
iz službe; b) koliko službenih let
imate; c) družinsko stanje: število
otrok, ali imate pri sebi očeta, ozi-
roma mater; d) kdaj ste rojeni?

7. **V. V., Št. Vid:** Posredovali smo
v naprošeni zadevi. Prošnja je bila
ugodno rešena.

Tajništvo.

Idrijske novice.

Srebrna poroka.

Bilo je pred petindvajsetimi leti
na dan 17. septembra, ko sta stala
v Podbrezjah na Gorenjskem pred
oltarjem ženin Leopold Troha in
njegova nevesta Ana, rojena Jeglič,
da pred Bogom slovesno in javno
obljubita drug drugemu zakonsko
zvestobo do groba. Glasni in nevs-
strašeni odgovor »da« je že pričal,
da iz te zveze ne bo izšel plevel, am-
pak sad, na katerega sta lahko po-
nosna vzgojitelja sama in tudi mi
somišljeniki. V tem slučaju pride
do prave veljave pregovor, ki pravi,
da jabolko ne pade daleč od drev-
vesa. Vsi njuni otroci — sedem po
številu — so od najmlajšega pa do
najstarejšega izrazito istega mišlje-
nja kakor starši. Oče, vzor značaj-
nega in duhovitega moža, sodeluje
pri naši Kat. del. družbi in njenih
odsekih od ustanovitve pa do dan-
es in tekmuje kot 58 letni mož za
dobro stvar z vsakim mladeničem.
Mati pa je prava namestnica svoje
zaščitnice sv. Ane. Vzgojila nam je
kot prva in glavna učiteljska moč
našega družabnega življenja svojo
družino res kakor prava mati. Kat.
del. družba z vsemi svojimi odseki
želi slavljencema svoje tihe srebrne
poroke: »Ljubi Bog naj Vaju ohrani
na čelu svoji družini njej v po-
nos, nam in našim krščanskim na-
čelom za vzgled še mnogo, mnogo
let zdrave in čile, Bog Vaju živi!

Poroka.

Dne 20. t. m. se je poročil g. Vik-
tor Pivk z g.čno Josipino Šorman.
Oba sta naša značajna in vestna
delavca na polju krščanske prosvete.
Obilo sreče!

Pozdravi fantov - vojakov

Domov še pridemo...

Pismo fantov-vojakov letnika 1904.
Javljamo, da se vrnemo v krat-
kem domov. Dolgi so nam bili tu-
kaj ti meseci. Vendar nas je vedno
držala pokoncu misel, da se še po-
vrnemo domov. In zdaj bo kmalu
odbila ura povratka. Zato pošilja-
mo danes zadnje pozdrave iz Ge-
nove vsem, ki ste doma in ljubí
»Goriški Straži«.

Gašper Nuncijs iz Bača, Zalar Iv.
iz Hrastja, Verčon Josip iz Dobras-
velj, Palik Rafael iz V. Zabelj, Bau-
čar Z., Mermolja Fr. iz Sela, Če-
hovin Franc iz G. Branice, Kompa-
ra Friderik iz Lokavca, Gorjan Iv.
iz Renč, Žuber Josip iz Kobarida,
Brovc Martin iz N. Ruta, Muravec
Oskar iz Podmelca, Debenjak Ivan
iz Kozane, Paulin Karlo iz Gorice,
Delpin Marjo iz Podgore, Vatovec
Anton iz Kazelj, Gril Josip iz Pre-
lož, Zadnik Štefan iz Pregarja,
Primc Franc iz Bukovice, Majdič
Anton iz Topolca, Kregar Ivan iz
Verbovega, Kufersin Alojzij iz Bre-
zovice.

Darovi.

Mons. Ivan Lavrenčič, vipavski
rojak, dekan v Kamniku je poda-
ril 50 lir za Alojzijevišče, 50 lir za
Prosvetno zvezo v priznanje. Pri-
srčna hvala!

Valuta.

Dne 30. septembra si dobil:

za 100 franc. frankov	116.— do 116.75 Lir
za 100 belg. frankov	106.— do 108.— Lir
za 100 švic. frankov	472.— do 477.— Lir
za 100 češ.-slov. kron	72.50 do 73.25 Lir
za 1 zlato marko	5.78 do 5.88 Lir
za 100 dinarjev	43.40 do 43.80 Lir
za 1 sterling	119.— do 119.40 Lir
za 1 dolar	24.50 do 24.70 Lir
Novci po 20 frankov	93.— do 96.— Lir
za 100 avst. kron	0.0340 do 0.0355 Lir

Benečijske obveznice 68.125.

Gospod. zadruga na Reki naznanja žalostno vest, da je član njenega nadzorstva

FRANC MAURI,

posestnik v Jesenici, dne 23. t. m. preminul po kratki, mučni bolezni.

Čast njegovemu spominu.

Reka, dne 24. septembra 1925.

Odbor.

Izjava.*

Podpisani izjavljam tem potom,
da nisem plačnik za dolgove, ki jih
je ali bo naredila moja žena Jožefa
Vidič.

V Gorici, dne 30. sept. 1925.

Anton Vidic
Via Cappellaris št. 1.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja
uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva
zakon.

Načelstvo »Kmečke posojilnice«
v Devinu vabi svoje člane k

rednemu občnemu zboru

ki se bo vršil v Štivanu dne 4. ok-
tobra t. l. ob 4. uri pop. s sledecim
dnevnim redom:

1. Poročilo o reviziji posojilnice.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računov za l. 1924.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

V Devinu, dne 25. sept. 1925.

Načelnik: Colja Josip.

Občni zbor »Kmečke posojilnice«
v Volčah.

Namesto 8. sept. bo

redni občni zbor

dne 4. okt. ob 3. uri popoldne s
sporedom, kakor je bil že objavljen
in pri vsaki vdeležbi.

Načelstvo.

Krasno zaokroženo posestvo v
bližini Maribora, povsem južno le-
žeče, z 22½ oralov zemlje, obstoje-
če iz: 1/3 vinogradov z izbranimi vi-
ni, 1/4 sadonosnikov, ostalo njive,
gozd in travniki z gosposko hišico,
vselitev mogoča takoj in z viničar-
skimi stanovanji, hlevi itd. se pro-
da pod ugodnimi pogoji event. tudi
z letošnjim vinskih pridelkom
vred. — Vprašati Oglasni zavod
Kovačič, Maribor, Slomškov trg 16.

Na prodaj je v Tolminu hiša
št. 137 z občinskimi pravicami, ob-
stoječa iz kuhinje, izbe, shrambe,
kleti in spalnice z majhnim dvori-
ščem in hlevom. Kupna cena je 12
tisoč lir. Oglasiti se je pri cerkov-
niku v Tolminu.

Najcenejše in solidno blago.

KATOLIŠKA KNJIGARNA v Go-
rici (Montova hiša) ima veliko zalogo
šolskih zvezkov, knjig, šestil, risar-
skih blokov, črtal in sploh vseh šol-
skih potrebščin v zelo veliki izbiri. —
Prodaja na drobno in na debelo.

PRI UPRAVI »Goriške Straže« je
na prodaj časopisni papir.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. L. MERMOLJA

špecialist za ustne in zobne
bolezni, ordinira

v GORICI na Travniku 5/II.

od 9. do 12. in od 3. do 5.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica **CENTRALA** Rezerva S H S
in rezerve: **LJUBLJANA** Din.
Din. 50,000,000 10,000,000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor,
Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje: na vložne knjižice po
čistih 4% (davek plača banka sama). Na tekoči račun ter proti
odpovedi najbolje po dogovoru.

Sprejema tudi dinarske vloge in jih obrestuje najugodnejše. —
Izvršuje denarna nakazila na tu in inozemstvo. — Nakupuje in
prodaja svakovrstne valute, vrednostne papirje in srečke.

Plača vedno priznana najvišje dnevne cene za obveznice
vojne odškodnine (bone).

Izvršuje sploh vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.

Manufakturna trgovina

FELBERBAUM & ROLICH

GORICA — CORSO VERDI 7

priporoča svojo veliko zalogo svakovrstnega blaga in sukna za moške
in damske obleke - veliko izbero moškega in ženskega perila ter vse
potrebščine za neveste - zmeti - blazine - odeje ter vsake vrste plat-
nenga blaga.

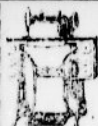
Prav gotovo je, da najboljše originalne ŠIVALNE
STROJE in DVOKOLESA iz najboljših nemških
tovaren dobite le pri dobro znani tvrtki:

FRANC SAUNIG - GORICA
VIA CARDUCCI 25, (prej Gosposka ulica)

Pred nakupom oglejte si veliko izbiro ali pa
zahtevajte cenik.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga čehskega platna iz znane tovarne Hegenbert & Rymann, vsako-
vrstno blago za poročence kakor tudi velike izbire moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! **Cene zmerne!**

„Mundlos“ šivalni stroji
„Göricke“ dvokolesa, motorini „Fiam“
belgijske puške se vdobe le pri
Josipu Kerševaniju-Gorica

Piazza Cavour št. 9

Mehanična delavnica, Piazza Cavour števil. 5.